

NEZAVISNI SINDIKAT ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA
Independent Union of Research and Higher Education Employees of Croatia

U Zagrebu, 28. srpnja 2020. godine

NACIONALNO VIJEĆE ZA ZNANOST, VISOKO OBRAZOVANJE I TEHNOLOŠKI RAZVOJ

Donje Svetice 38/5

10 000 Zagreb

n/r prof. dr. sc. Mirjane Polić Bobić, predsjednice

PRIMJEDBE NEZAVISNOG SINDIKATA ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA

NA NACRT PRIJEDLOGA ODLUKE O MINIMALNIM UVJETIMA RADNIH OBVEZA ZA REIZBOR NA ZNANSTVENA, ZNANSTVENO-NASTAVNA, UMJETNIČKO-NASTAVNA, NASTAVNA I STRUČNA RADNA MJESTA TE O OBLIKU IZVJEŠĆA STRUČNOG POVJERENSTVA O RADU ZAPOSLENIKA U POSTUPKU REIZBORA

- PRILOG JAVNOJ RASPRAVI -

I) OPĆENITE PRIMJEDBE NA NAČIN PROVEDBE JAVNOG SAVJETOVANJA U POSTUPKU DONOŠENJA NAMJERAVANE ODLUKE TE NA SADRŽAJ PRIJEDLOGA NACRTA ODLUKE

Smatramo da je u odnosu na opći akt Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj (dalje: Nacionalno vijeće) kojim se definiraju obveze zaposlenika na pojedinim radnim mjestima u sustavu znanosti i visokog obrazovanja potrebno provesti široku, otvorenu i transparentnu javnu raspravu na način koji omogućuje da se u istu jednostavno i lako uključe svi zainteresirani dionici sustava, osobito oni kojih se ovo pitanje izravno tiče. Objavom Nacrta Prijedloga Odluke o minimalnim uvjetima radnih obveza za reizbor na znanstvena, znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i stručna radna mjesta te o obliku izvješća stručnog povjerenstva o radu zaposlenika u postupku reizbora (dalje: Nacrt Prijedloga Odluke) samo na mrežnim stranicama Nacionalnog vijeća svakako nije udovoljeno navedenoj potrebi na najadekvatniji način, obzirom da pojedina mišljenja sudionika tako provedene javne rasprave nisu neposredno dostupna svim drugim sudionicima, a što naravno negativno utječe na kvalitetu provedene javne rasprave. Smatramo potrebnim ponavljanje javne rasprave kroz središnji portal za savjetovanje s javnošću (e-savjetovanja) koji omogućuje provedbu javnih savjetovanja na jednostavan, svima dostupan i transparentan način.

Opća je ocjena da se radi o jednom unaprijed nedovoljno promišljenom općem aktu, a što jasno proizlazi iz niza primjedbi koje navodimo i obrazlažemo u nastavku, a koje osim na tehničku i pravnu neuređenost i nedosljednost Nacrta Prijedloga Odluke, upućuju i na činjenicu da su u Nacrt Prijedloga Odluke ugrađena polovična i neodgovarajuća rješenja bez realne simulacije njihovih stvarnih učinaka.

Nadalje, ističemo da je Odluka o minimalnim uvjetima radnih obveza za reizbor na znanstvena, znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i stručna radna mjesta po svojoj naravi opći akt koji bi trebao definirati minimalne uvjete radnih obveza znanstvenika, nastavnika i stručnih suradnika na njihovim radnim mjestima. Radne obveze i poslovi pojedinih radnih mjesta u ustanovama u sustavu znanosti i visokog obrazovanja definirani su člancima 61.-66. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje (NN br. 9/2019: dalje: KUZVO) kroz poslove u znanosti, poslove u nastavi, stručne poslove te poslove koji se ubrajaju u institucijski doprinos. Sukladno opsegu obavljanja pojedinih poslova, određuje se i kompozicija radnog

Adresa / Address: **Ulica Florijana Andrašeca 18 A, 10000 Zagreb, Croatia** ☐ Tel: +385 1 4847-337 Fax: +385 1 4847-338
e-mail: uprava@nsz.hr www.nsz.hr ☐ OIB: 44542870641 ☐ Žiro-račun – IBAN: HR1523600001101370304

Predsjednik / President: **prof. dr. sc. Petar Pervan** ☐ Predsjednik Velikog vijeća / President of the Great Council: **prof. dr. sc. Igor Radeka**
Zamjenik predsjednika i potpredsjednik Velikog vijeća: **dr. sc. Tvrtko Smital** ☐ Glavni tajnik: **Vilim Ribić**
Počasni predsjednici: **prof. dr. sc. Zvonimir Šikić** i **prof. dr. sc. Krunoslav Pisk**

Datum osnivanja / Date of Founding: 11. 1. 1990.

Član / Member of: Education International & Matica hrvatskih sindikata

opterećenja svakog zaposlenika, a koja kompozicija u slučaju fleksibilizacije radnog opterećenja zaposlenika može imati neposredan učinak na znanstvenu produkciju te nastavni odnosno stručni rad zaposlenika. U takvim okolnostima minimalne uvjete radnih obveza za reizbor na znanstvena, znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i stručna radna mjesta nužno je definirati i u skladu s obvezama zaposlenika koje proizlaze iz KUZVO-a, jer u pojedinim slučajevima fleksibilizacije radnog opterećenja zaposlenika, isti neće biti u mogućnosti ispuniti sve uvjete, odnosno kriterije za reizbor.

U kontekstu radnih obveza zaposlenika na pojedinim radnim mjestima definiranim KUZVO-om postavlja se pitanje je li minimalne uvjete radnih obveza za reizbor na znanstvena, znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i stručna radna mjesta opravdano i osnovano postavljati u odnosu na kriterije i uvjete za izbor u više znanstveno zvanje (u kojem zaposlenik nije) odnosno više radno mjesto (na kojem zaposlenik nije zaposlen)? Naime, niti jedan zaposlenik nema zakonsku obvezu napredovanja, pa je nejasno zašto bi se minimum obveza na nižem radnom mjestu definirao kroz određenu mjeru ispunjenosti uvjeta za više radno mjesto/zvanje, a ne kroz mjeru ispunjenosti uvjeta koje je bilo potrebno ispuniti za zapošljavanje upravo na tom radnom mjestu ili kroz ispunjenost nekih drugih obveza zaposlenika iz ugovora o radu na radnom mjestu za koje je zaposlenik upravo i sklopio ugovor o radu? Zapravo se radi o nelogičnoj situaciji u kojoj zaposlenik, da bi zadržao postojeće radno mjesto u nekom rasponu vremena, *de facto* treba ispuniti uvjete za više radno mjesto, pri čemu ga poslodavac ujedno nema obvezu zaista i zaposliti na tom višem radnom mjestu i isplatiti mu pripadajuću plaću.

Dakle, u kontekstu aktualnog Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (dalje: ZZDVO) koji ne obvezuje na napredovanje zaposlene na znanstvenim, znanstveno-nastavnim, umjetničko-nastavnim, nastavnim i stručnim radnim mjestima, već dopušta mogućnost čak i njihova trajnog zadržavanja na postojećim radnim mjestima uz obaveznost redovitih reizbora, svakako bi trebalo razmisliti i raspraviti o potpuno drugačijem modelu definiranja uvjeta za reizbor, temeljenog prvenstveno na obvezama zaposlenika iz sklopljenog ugovora o radu, važećih zakonskih i podzakonskih propisa i kolektivnih ugovora.

II) KONKRETNE PRIMJEDBE NA POJEDINE ODREDBE PRIJEDLOGA NACRTA ODLUKE

PRIMJEDBA BR.1.

U zaglavlju (uvodu) Prijedloga Nacrta Odluke, između akata koji ovlašćuju Nacionalno vijeće na donošenje minimalnih uvjeta radnih obveza za reizbor na pojedina radna mjesta u ustanovama u sustavu znanosti i visokog obrazovanja, izostavljen je članak 42. stavka 3. ZZDVO-a, koji ovlašćuje Nacionalno vijeće na donošenje minimalnih uvjeta radnih obveza za znanstvena radna mjesta. Članak 6. st. 9. i članak 102. stavak 3. ZZDVO-a odnose se na opću ovlast Nacionalnog vijeća te na ovlast Nacionalnog vijeća u odnosu na visoka učilišta, a osnova za javne znanstvene institute iz članka 42. stavak 3. ZZDVO-a je izostavljena. Predlažemo uvod Odluke nadopuniti navedenim člankom ZZDVO-a.

PRIMJEDBA BR.2.

Člankom 1. stavcima 2.-6. Prijedloga Nacrta Odluke Nacionalno vijeće izlazi izvan okvira svojih zakonskih nadležnosti. Odluka Nacionalnog vijeća predstavlja opći akt čiji sadržaj mora odgovarati sadržaju koji mu je odredio zakon. Općim se aktom ne mogu uređivati pravne situacije koje nisu predviđene zakonom. (Presuda Visokog upravnog suda RH, br. USOZ-223/2013 od 28. ožujka 2014.).

Sukladno ZZDVO-u, Nacionalno vijeće je ovlašteno propisati:

1. **minimalne uvjete radnih obveza za reizbor** na znanstvena, znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i stručna radna mjesta te
2. **oblik i sadržaj izvješća stručnog povjerenstva** za ocjenu uvjeta pristupnika za reizbor na radna mjesta.

Nacionalno vijeće nije ovlašteno svojim aktima uređivati i druga pitanja provedbe postupka reizbora kao što to čini člankom 1. stavcima 2.-5. Prijedloga Nacrta Odluke pa tako neovlašteno uređuje:

- tijela ovlaštena za donošenje odluke o pokretanju postupaka reizbora na razini znanstvenih organizacija (čl. 1. st. 2. Prijedloga Nacrta Odluke);

- pitanje sadržaja odluke o pokretanju postupka reizbora (čl. 1. st. 3. Prijedloga Nacrta Odluke);
- ovlaštenike provedbe postupka reizbora u odnosu na osobe zaposlene na radnim mjestima za koje se provodi reizbor (čl. 1. st. 4. Prijedloga Nacrta Odluke);
- obveze pristupnika u postupku reizbora na radna mjesta, dakle samih zaposlenika znanstvenih organizacija (čl. 1. st. 5. Prijedloga Nacrta Odluke);
- rokove provedbe postupka reizbora (čl. 1. st. 4. Prijedloga Nacrta Odluke);

Navedeno su sve pitanja koja su izrijekom uređena ZZDVO-om (nadležna tijela za sastavljanje izvješća i (ne)prihvatanje izvještaja, rokovi provedbe postupka reizbora) ili ih ZZDVO izrijekom stavlja u nadležnost znanstvenih organizacija. U tom smislu je člancima 42. st. 3. i 102. st. 3. izrijekom propisano da javni znanstveni instituti, odnosno visoka učilišta, svojim općim aktom propisuju postupak odlučivanja o prihvatanju izvješća u postupcima reizbora. Također, samo znanstvene organizacije odnosno ustanove u sustavu znanosti i visokog obrazovanja, kao poslodavci, svojim internim aktima mogu propisivati obveze svojih zaposlenika (pristupnika u postupcima) reizbora na dostavu potrebnih podataka ili dokumenata u postupku reizbora, kao i posljedice u slučaju izostanka potrebne uključenosti zaposlenika u postupku provedbe reizbora. Nacionalno vijeće može, u skladu sa ZZDVO-om, kao što je ranije utvrđeno, isključivo definirati minimalne uvjete radnih obveza i oblik i sadržaj izvješća stručnog povjerenstva.

Stoga predlažemo brisati članak 1. stavke 2.-6. Prijedloga Nacrta Odluke odnosno iste eventualno zamijeniti konstatacijom da se postupak, rokovi i obveze pristupnika u postupku reizbora određuju važećim općim propisom i internim aktima znanstvenih organizacija.

PRIMJEDBA BR. 3.

Smatramo da je odredba članka 1. stavka 4. Nacrta Prijedloga Odluke, kojom je određeno da se postupak reizbora na znanstvena, znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i stručna radna mjesta provodi na visokom učilištu odnosno znanstvenoj organizaciji na kojoj je pristupnik zaposlen, **protivna izričitoj zakonskoj odredbi** kojom je određeno: „Reizbor znanstvenika na znanstvenom radnom mjestu znanstvenog suradnika, višega znanstvenog suradnika i znanstvenog savjetnika vrši se na način da stručno povjerenstvo ovlaštene znanstvene orgqanizacije podnosi znanstvenom vijeću javnog znanstvenog instituta u kojem je pristupnik zaposlen, svakih pet godina, izvješće o radu znanstvenika. Stručno povjerenstvo se sastoji od tri člana koji moraju biti u istom ili višem znanstvenom zvanju i na odgovarajućem radnom mjestu, s obzirom na ono za koje se traži reizbor. Barem jedan član povjerenstva ne može biti zaposlenik znanstvene organizacije u kojoj je zaposlen pristupnik (članak 42. stavak 2. ZZDVO-a). **Dakle, sukladno ZZDVO-u reizbor se u javnim znanstvenim institutima može provoditi samo kada je institut ujedno i ovlaštena znanstvena organizacija za provedbu postupka reizbora i u tom smislu je potrebno korigirati spornu odredbu članka 1. Nacrta Prijedloga Odluke.**

Nešto je drugačija situacija na visokim učilištima u odnosu na koja ZZDVO dopušta provedbu reizbora na visokim učilištima. Međutim, tu će se u praksi pojaviti problemi osobito na manjim fakultetima odnosno sveučilištima s obzirom na ZZDVO-om određen sastav stručnog povjerenstva koje sastavlja izvješće u postupku reizbora (3 člana u jednakom ili višem zvanju/radnom mjestu od kojih 1 može biti vanjski). U praksi će doći do situacija u kojoj visoko učilište neće moći osigurati odgovarajući sastav stručnog povjerenstva jer jednostavno nema toliki broj zaposlenika na odgovarajućim radnim mjestima (zato im i izbore u zvanja odrađuju povjerenstva ovlaštenih znanstvenih organizacija) pa se postavlja pitanje kako će se u tim slučajevima provesti reizbor?

U vezi navedenog primjećujemo da se kroz cijeli dokument koriste riječi „visokog učilišta odnosno znanstvene organizacije“. Sukladno odredbi članka 22. ZZDVO-a znanstvene organizacije jesu sveučilišta i njihove sastavnice, javni znanstveni instituti, znanstveni instituti, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti kao i druge pravne osobe i njihove ustrojstvene jedinice upisane u Upisnik znanstvenih organizacija. S obzirom na navedenu zakonsku definiciju znanstvenih organizacija (koja nedvojbeno označava i visoka učilišta) nejasno je na koji krug pravnih osoba u sustavu znanosti i visokog obrazovanja se ova Odluka Nacionalnog vijeća odnosi i zašto se visoka učilišta dodatno naglašavaju ili izuzimaju iz pojma znanstvenih

organizacija kada ih taj pojam obuhvaća. Predlažemo uskladiti terminologiju Nacrta Prijedloga Odluke s važećim ZZDVO-om.

PRIMJEDBA BR. 4.

U odnosu na članak 1. stavak 3. Prijedloga Nacrta Odluke skrećemo pozornost na neprikladnost formulacije „u skladu s odredbama zakona o sustavu znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja“. S obzirom da ne postoji konkretan zakon o sustavu znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja (važeći opći propis je Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju), odnosno da bi se mnogi drugi zakoni mogli podvesti pod zakone „o sustavu znanosti i visokog obrazovanja“ (npr. Zakon o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju) smatramo da bi umjesto formulacije „u skladu s odredbama zakona o sustavu znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja“ bilo ispravno navesti formulaciju „u skladu s općim propisom koji uređuje pitanje reizbora“.

PRIMJEDBA BR. 5.

Članak 1. stavak 5. Prijedloga Nacrta Odluke određuje: „Pristupnici koji su u postupku reizbora na znanstveno-nastavna, umjetničko–nastavna, nastavna i stručna radna mjesta na visokim učilištima moraju predati stručnom povjerenstvu uz dokaze o ispunjavanju uvjeta i rezultate institucijskog istraživanja kvalitete svoga nastavnog rada ili rezultate studentske ankete koju provodi visoko učilište“.

S obzirom da stručni suradnici na visokim učilištima mogu, ali i ne moraju sudjelovati u nastavi, smatramo da je formulaciju potrebno ispraviti na način da iz formulacije budu izuzeti oni pristupnici na stručnim radnim mjestima koji ne sudjeluju u nastavi, obzirom na to da isti po naravi stvari neće moći udovoljiti uvjetu pozitivno ocijenjenog nastavnog rada.

PRIMJEDBA BR. 6.

Članak 1. stavak 6. Prijedloga Nacrta Odluke određuje: „Minimalni uvjeti radnih obveza za reizbor na znanstvena, znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i stručna radna mjesta ocjenjuju se svakih pet godina od posljednjeg izbora odnosno reizbora na znanstveno, znanstveno–nastavno, umjetničko-nastavno, nastavno i stručno radno mjesto“. Navedenom rečenicom se konstatira da se u postupku reizbora ocjenjuju minimalni uvjeti. Međutim, minimalni uvjeti sami po sebi nisu predmet ocjene, već predmet ocjene može biti ispunjenost ili udovoljavanje minimalnim uvjetima za reizbor, pa bi sadržajno trebalo urediti ovu odredbu. Također, rokovi za provedbu reizbora su jasno propisani ZZDVO-om, pa nema potrebe da ovaj stavak bude dio Odluke Nacionalnog vijeća. Naime, to se često pokaže kao problem kada dođe do izmjena zakonskog rješenja, a odluka nastavi egzistirati još neko vrijeme zbog neusklađenosti zakonskog i podzakonskog propisa i to u dijelu u kojem zakon nije ni predvidio da to bude sadržaj podzakonskog propisa. Dakle, ZZDVO-om nije predviđeno da Odluka Nacionalnog vijeća sadrži rokove provedbe reizbora.

PRIMJEDBA BR. 7.

Člankom 2. stavkom 1. propisano je **opće pravilo koje sadržajno ne odgovara ostalim stavcima članka 2.** Prijedloga Nacrta Odluke. Naime, člankom 2. stavkom 1. određeno je: „Pristupnici koji su u postupku reizbora na znanstvena radna mjesta znanstvenog suradnika, višeg znanstvenog suradnika i znanstvenog savjetnika moraju, nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora, ispunjavati najmanje polovicu uvjeta koji su propisani kao **razlika između uvjeta za izbor u znanstveno zvanje u koje su posljednje birani i sljedećeg višeg zvanja u određenom znanstvenom području i polju** prema općem aktu Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj o uvjetima za izbore u znanstvena zvanja.“

Člankom 33. ZZDVO-a propisano je **da stjecanje znanstvenog zvanja ne ovisi o radnom mjestu.** Suprotno, pretpostavka zaposlenja na određenom znanstvenom radnom mjestu jest odgovarajuće znanstveno zvanje. Međutim, vrlo su česti slučajevi da znanstvenici, osobito u nekim znanstvenim područjima, vrlo brzo steknu i najviša znanstvena zvanja, što ne prati napredovanje po radnim mjestima, a što je uvjetovano primarno ograničenim brojem radnih mjesta (koeficijentata) na znanstvenim ustanovama. Tako je sve češći slučaj da osobe na znanstvenom radnom mjestu znanstvenog suradnika imaju znanstvena zvanja višeg znanstvenog

suradnika, znanstvenog savjetnika, pa čak i znanstvenog savjetnika u trajnom zvanju. Naravno moguće su i sve druge kombinacije nižeg radnog mjesta i višeg znanstvenog zvanja koje nije popraćeno odgovarajućim napredovanjem.

Člankom 2. stavkom 1. sadržajno je određeno da pristupnici u postupku reizbora nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora **moraju ispunjavati najmanje polovicu uvjeta koji su propisani kao razlika između uvjeta za izbor u znanstveno zvanje (a ne na radno mjesto!) u koje su posljednjeg puta birani i sljedećeg višeg zvanja (a ne radnog mjesta) u određenom znanstvenom području.** To znači, primjerice, da osoba zaposlena na znanstvenom radnom mjestu znanstvenog suradnika, koja ima stečeno znanstveno zvanje višeg znanstvenog suradnika, da bi bila reizabrana na znanstveno radno mjesto znanstvenog suradnika, morati ispuniti polovinu razlike uvjeta između zvanja višeg znanstvenog suradnika (što joj je posljednje stečeno znanstveno zvanje) i znanstvenog savjetnika (sljedeće znanstveno zvanje).

Također, ako ta osoba ne napreduje na radnom mjestu, ali stekne više znanstveno zvanje, ovakva odredba bi značila da će ta ista osoba za reizbor (dakle ostanak na najnižem znanstvenom radnom mjestu) morati ispuniti polovinu razlike uvjeta za izbor između znanstvenog savjetnika i znanstvenog savjetnika u trajnom zvanju, a što naravno nema nikakve logike ni opravdanja.

Dakle, očito se radi o omašci u stipulaciji odredbe i očito se razlika uvjeta mora svesti na razliku između uvjeta za izbor u ono znanstveno zvanje koje je pretpostavka za zapošljavanja na znanstvenom radnom mjestu na kojem je pristupnik zaposlen te znanstvenog zvanja koje je uvjet za izbor na prvo više znanstveno radno mjesto.

PRIMJEDBA BR. 8.

Člankom 2. stavkom 1. određeno je: „*Pristupnici koji su u postupku reizbora na znanstvena radna mjesta znanstvenog suradnika, višeg znanstvenog suradnika i znanstvenog savjetnika moraju, nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora, ispunjavati najmanje polovicu uvjeta koji su propisani kao razlika između uvjeta za izbor u znanstveno zvanje u koje su posljednje birani i sljedećeg višeg zvanja u određenom znanstvenom području i polju prema općem aktu Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj u uvjetima za izbore u znanstvena zvanja*“.

Uvjeti za izbor u znanstvena zvanja propisani su Pravilnikom o uvjetima za izbor u znanstvena zvanja (NN br. 28/2017; dalje: Pravilnik). Navedenim Pravilnikom određeno je: „*Izvršće o ispunjavanju uvjeta za sva znanstvena zvanja sadrži cjelovitu ocjenu znanstvenog doprinosa pristupnika. U postupku utvrđivanja uvjeta za izbor u zvanje višeg znanstvenog suradnika, znanstvenog savjetnika i znanstvenog savjetnika u trajnom zvanju posebno se ocjenjuju radovi koji su objavljeni ili prihvaćeni za objavljivanje nakon prethodnog izbora, ako odredbama ovog Pravilnika koje se odnose na određeno područje ili polje nije drugačije određeno*“.

Dakle, citirana odredba Pravilnika određuje da se kod provjere ispunjenosti uvjeta za izbor u pojedina znanstvena zvanja uzima cjeloviti znanstveni doprinos pristupnika, a posebno se vrednuju radovi objavljeni/prihvaćeni od posljednjeg provedenog izbora, što znači da već sami uvjeti za izbor naglasak stavljaju na znanstvenu produktivnost pristupnika od posljednjeg izbora. U tom kontekstu, Pravilnikom su i konkretno definirani uvjeti broja znanstvenih radova po pojedinim područjima koji jasno definiraju broj radova koji moraju biti objavljeni/prihvaćeni za objavu od posljednjeg izbora pristupnika. S obzirom na navedeno, nejasno je kako treba protumačiti formulaciju da pristupnici „**moraju, nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora, ispunjavati najmanje polovicu uvjeta koji su propisani kao razlika između uvjeta za izbor.....**“. Naime, iz te formulacije proizlazi da bi se u najvećem broju slučajeva za reizbor na pojedina radna mjesta **tražila razlika novih radova ostvarenih između zadnjeg izbora i reizbora, gotovo jednaka onoj razlici koju Pravilnik traži za izbor u više zvanje.** Za primjer ćemo uzeti uvjete definirane Pravilnikom za izbor u znanstveno zvanje viši znanstveni suradnik u području Prirodne znanosti, polje fizika, kemija geofizika i interdisciplinarne prirodne znanosti. Pravilnik određuje da je za izbor u znanstveno zvanje viši znanstveni suradnik potrebno imati sveukupno 18 znanstvenih radova od kojih 6 u razdoblju od posljednjeg izbora. Dakle, pristupnik prema Pravilniku treba imati 6 „novih“ radova, a preostalih 12 može imati i od ranije. Za reizbor na niže radno mjesto mu je prema Prijedlogu Nacrta Odluke potrebno 18-9/2 (polu od razlike radova između sadašnjeg i višeg znanstvenog zvanja) što iznosi 4.5, dakle 5 radova. **Međutim, svi ti**

radovi moraju biti „novi“, odnosno ostvareni između posljednjeg izbora i reizbora. Dakle, za izbor na više radno mjesto je potrebno razlika od 6 „novih“ radova, a za reizbor na niže radno mjesto 5 „novih“ radova. Smatramo da se intencija da pristupnik ostvari polovinu uvjeta za izbor u više zvanje od onog koje trenutno ima postiže tako da se propiše da pristupnik u vrijeme reizbora mora udovoljavati polovini uvjeta za izbor u više zvanje propisanih Pravilnikom, pri čemu se ne smije propisivati da ti uvjeti moraju biti ispunjeni od posljednjeg provedenog izbora, odnosno reizbora, nego ukupno, ocjenjujući ispunjenost svakog uvjeta upravo na način kako to propisuje Pravilnik. Takvim pristupom došli bismo do razumnog rješenja koje bi za reizbor u konkretnom slučaju tražilo ispunjenost uvjeta od 3 nova rada od posljednjeg izbora.

Prije donošenja konačne Odluke kojom će se definirati uvjeti za reizbor, svakako bi trebalo provjeriti održivost ovakvog rješenja (50% propisanih uvjeta za izbor u više znanstveno zvanje) u odnosu na svako znanstveno područje, obzirom da specifičnosti pojedinih područja često znaju dovesti do nelogičnih situacija. U tom smislu bi trebalo osobito razmotriti okolnost da bi najviša znanstvena radna mjesta, u pravilu, trebala imati najmanje obveza u pogledu reizbora. Primjerice, reizbor na radno mjesto znanstvenog savjetnika u gornjem primjeru područja prirodnih znanosti podrazumijeva 1,5 novih radova, dok izbor na to isto radno mjesto traži 9 novih radova. Dakle, očito ovo rješenje nije najadekvatnije, posebice s aspekta potrebe osiguranja stabilnih znanstvenih karijera koje bi trebale podrazumijevati dugoročno održiv, motivirajući i kontinuiran tempo znanstvenog rada.

U tom kontekstu valja istaći da je u uvjetima u kojima napredovanja zaposlenika ovise primarno o slobodnim koeficijentima na razini ustanova neprihvatljivo rješenje sukladno kojem je za reizbor na niže radno mjesto potrebno imati gotovo istu znanstvenu produkciju kao za izbor na više radno mjesto, a pri tome se na to više radno mjesto istodobno ne može napredovati. Dakle, previsoko određeni kriteriji za reizbor mogu dovesti do situacije u kojoj će znanstvenici za manju plaću *de facto* obavljati posao višeg radnog mjesta, a što je naravno protivno temeljnom načelu jednake plaće za jednak rad i rad jednake vrijednosti.

PRIMJEDBA BR. 9.

Člankom 3. stavkom 1. određeno je: *“Pristupnici koji su u postupku reizbora na znanstveno-nastavna radna mjesta docenta, izvanrednog profesora ili redovitog profesora moraju, nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora, ispuniti kriterije vrednovanja nastavnog doprinosa, znanstveno-stručnog doprinosa i institucijskog doprinosa koji su propisani u tri skupine posebnih uvjeta prema općem aktu Rektorskog zbora Republike Hrvatske o nužnim uvjetima za ocjenu nastavne i znanstveno - stručne djelatnosti u postupku izbora u znanstveno–nastavna zvanja“.*

Vodeći računa o naravi posebnih uvjeta propisanih Odlukom Rektorskog zbora o nužnim uvjetima za ocjenu nastavne i znanstveno-stručne djelatnosti u postupku izbora u znanstveno-nastavna zvanja (NN br. 122/2017.; dalje: Uvjeti rektorskog zbora) odnosno o okolnosti da je pojedine uvjete dovoljno ostvariti jednom u karijeri da bi bili priznati u provedbi svakog izbora u više znanstveno-nastavno zvanje, smatramo da se formulacijom „nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora“ pristupnike u postupku reizbora dovodi u potencijalno težu situaciju nego u samom postupku izbora. **Naime, citirana formulacija znači da se u reizboru svaki od uvjeta mora zadovoljiti od prethodnog izbora/reizbora odnosno da svi uvjeti moraju biti nanovo ostvareni u petogodišnjem reizbornom razdoblju, da bi se mogli priznati u postupku reizbora.** Navedeno obrazložemo u nastavku.

Posebni uvjeti rektorskog zbora podijeljeni su u 3 skupine i, vrlo pojednostavljeno, izgledaju ovako:

A-kriterij nastavnog doprinosa

- 1) mentorstvo / komentorstvo 5 završnih ili diplomskih radova (nakon zadnjeg izbora)
- 2) jedan znanstveni rad sa diplomandom (nakon zadnjeg izbora)
- 3) devet mjeseci usavršavanja u inozemstvu
- 4) Knjiga ili udžbenik (nakon zadnjeg izbora)
- 5) Inoviranje nastavnog sadržaja
- 6) mentorstvo jednog doktorata (nakon zadnjeg izbora)
- 7) jedan znanstveni rad s doktorandom (nakon zadnjeg izbora)

- 8) recenzent studijskih programa
- 9) recenzent sveučilišnog udžbenika
- 10) koordiniranje nastavnih baza

B – kriterij znanstveno-stručnog doprinosa

- 1) pet radova prezentiranih na znanstvenom skupovima (nakon zadnjeg izbora)
- 2) jedno pozvano predavanje na znanstvenom skupu (nakon zadnjeg izbora)
- 3) voditeljstvo znanstvenog projekta MZOŠ (to je po definiciji prošlost!)
- 4) voditeljstvo ili sudjelovanje na projektu HRZZ
- 5) urednik jednog zbornika radova sa skupova
- 6) Recenzija pet članaka u znanstvenim časopisima (nakon zadnjeg izbora)
- 7) Recenzija projekta HRZZ
- 8) članstvo u odboru znanstvenog skupa
- 9) tri stručna rada (nakon zadnjeg izbora)
- 10) dobitak nagrade
- 11) sudjelovanje u projektima popularizacije znanosti

C – kriterij institucijskog doprinosa – svi definirani zahtjevi se mogu ostvariti kumulativno

- 1) obnašanje čelne dužnosti
- 2) obnašanje voditeljske dužnosti
- 3) članstvo u sveučilišnim tijelima
- 4) sudjelovanje u realizaciji sveučilišnih razvojnih projekata
- 5) voditeljstvo alumni udruge
- 6) sudjelovanje u izvedbi programa cjeloživotnog obrazovanja
- 7) sudjelovanje u transferu tehnologije
- 8) članstvo u tijelima za znanost u obrazovanje
- 9) tri godine u uredništvu znanstvenog časopisa
- 10) dobitak nagrade

Iz navedenog proizlazi da:

- od ukupno 10 uvjeta iz grupe A (kriterij nastavnog doprinosa), 5 uvjeta je dovoljno ostvariti jednom u karijeri,
- od ukupno 11 uvjeta iz grupe B (kriterij znanstveno-stručnog doprinosa), 7 uvjeta je dovoljno ostvariti jednom u karijeri,
- od ukupno 10 uvjeta iz grupe C (kriterij institucijskog doprinosa), svih 10 uvjeta dovoljno je ostvariti jednom u karijeri.

Dakle, među posebnim uvjetima rektorskog zbora postoji devet uvjeta čije se ostvarenje za izbor u više znanstveno-nastavno zvanje uračunava od posljednjeg izbora dok se većina kriterija, njih ukupno 22, ostvaruju kumulativno, odnosno kao preduvjet izbora dovoljno je da su ispunjeni jednom u karijeri do trenutka izbora.

Iako je suvišno posebno obrazlagati do kakvog drastičnog zaoštavanja tih uvjeta u reizboru dolazi ako bi se ispunjenost tih uvjeta uzimala u obzir samo „nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora“, isto ćemo prikazati na primjeru znanstveno-nastavnog radnog mjesta redovitog profesora.

Za izbor u znanstveno-nastavno zvanje i radno mjesto **redovitog profesora** potrebno je ostvariti ukupno najmanje sedam, odnosno 10 uvjeta kako slijedi:

Za redovitog profesora :

Posebni uvjet:	Potrebno:
A. Kriterij nastavnog doprinosa	3
B. Kriterij znanstveno-stručnog doprinosa	3
C. Kriterij institucijskog doprinosa	1

Teoretski (iako bi to bilo rijetko ili gotovo nikada u praksi), pristupnik bi u znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora mogao biti izabran, a da niti jedan uvjet za izbor nije ostvario u posljednjih pet godina odnosno od posljednjeg izbora. To je zato što u svakoj od skupina ima dovoljno uvjeta koji se ne odnose na period od posljednjih pet godina. U praksi se uglavnom događa da pristupnici udovoljavaju većem broju uvjeta iz grupe "u zadnjih pet godina" naročito iz razloga što se drugi uvjeti odnose na manji broj ljudi i kasnije faze karijere.

Sukladno članku 3. stavku 1. Prijedloga Nacrta Odluke „*Za reizbor na znanstveno–nastavno radno mjesto redovitog profesora pristupnik mora, nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora, ispuniti ukupno najmanje sedam posebnih uvjeta od čega najmanje jedan iz svake skupine uvjeta za izbor u znanstveno nastavno zvanje redovitog profesora prema općem aktu Rektorskog zbora Republike Hrvatske o nužnim uvjetima za ocjenu nastavne i znanstveno-stručne djelatnosti u postupku izbora u znanstveno nastavna zvanja.*

Dakle, sukladno citiranoj odredbi za ostanak na radnom mjestu/u zvanju redovitog profesora (reizbor), potrebno je ispuniti ukupno sedam posebnih uvjeta od posljednjeg izbora, dakle upravo onoliko koliko je bilo potrebno ispuniti za izbor u isto to zvanje prije pet godina (u tablici: 3+3+1=7 uvjeta), samo što za izbor nije bilo potrebno ispuniti sve uvjete u proteklih pet godina nego se pojedinim uvjetima moglo udovoljiti tijekom cijele karijere.

Kod reizbora se doduše radi o nešto manje striktnoj raspodjeli po grupama uvjeta nego što je to kod izbora. Iako se i za reizbor moraju pokriti sve tri grupe uvjeta (A, B, C), ipak nije obvezno da to bude baš 3+3+1 kao kod izbora. Ovdje se uvjeti mogu ostvariti i po nekoj drugoj kombinaciji (npr. 2+4+1 ili 1+4+2)

Dakle, ako bi se sukladno Nacrtu Prijedloga Odluke za reizbor na radno mjesto redovitog profesora tražilo sedam potpuno "novoostvarenih" uvjeta u vremenu od samog izbora u zvanje/na radno mjesto (u posljednjih pet godina), onda bi došli u apsurdnu situaciju da se **za reizbor na isto radno mjesto postavljaju znatno veći kriteriji nego za sam izbor na to radno mjesto.** Navedeno iz razloga što u sedam ostvarenih uvjeta kod izbora u zvanje redovitog profesora nije bilo nužno da su svih sedam ostvareni u posljednjih pet godina. Pristupnik kod izbora može birati i takve uvjete, ukoliko ih je ostvario, ali može i one ostvarene jednom u karijeri. Kod reizbora, svih sedam moralo bi biti "novih", a riječ je o reizboru u isto zvanje.

Konkretno, to bi značilo da se npr. računa samo nagrada dobivena u tih posljednjih pet godina, voditeljstvo projekta HRZZ samo u posljednjih pet godina, sudjelovanje u realizaciji sveučilišnih razvojnih projekata samo u zadnjih 5 godina, a apsurdno u tom kontekstu zvuči poseban uvjet A3 koji započinje s "*Da se nakon diplomiranja...*".

Dodatan problem u cijelom kontekstu je i čitava skupina uvjeta C. To je skupina uvjeta koju neki zaposlenici teško ostvaruju jer imenovanih funkcija i nagrada iz navedene skupine jednostavno "nema dovoljno za sve". Osim toga, ispunjenjem tih uvjeta ne razvijaju se nastavne niti znanstveno-stručne kompetencije zaposlenika. Međutim, bez obzira na to, i kod izbora i kod reizbora potreban je najmanje jedan ostvaren uvjet iz ove skupine. Ukoliko je to jedan te isti ostvareni "kumulativni" uvjet, onda ima smisla – npr. jednom u životu zaposlenik je bio dekan. No ako svakih pet godina treba ostvariti novi takav uvjet, i ne računa se više ono što je bilo prije, tada ovaj uvjet nije jednostavno ostvariti. Netko bude izabran u redovitog profesora uz ostvaren uvjet C skupine da je bio dekan, a onda izgubi posao kod reizbora jer ne ostvaruje ni jedan uvjet C skupine – nije opet (u "zadnjih pet godina") izabran za dekana, rektora, predstojnika, nije dobio nagradu i sl.

Prethodno obrazloženo navodi na zaključak da se iz odredbe članka 3. stavka 1. mora isključiti (brisati) dio „*nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora*“, a što bi podrazumijevalo da pristupnik i dalje mora zadovoljavati one uvjete koje je zadovoljio kod samog izbora prije pet godina (ali sad može i u nekoj drugačijoj raspodjeli). Istodobno to ne znači da pristupnik u narednih pet godina od izbora zapravo ne mora raditi ništa. U stvarnosti se gotovo nikada ne oživotvoruje teorija izbora u zvanje isključivo s uvjetima koje je moguće jednokratno ostvariti, pa da vrijede za sve izbore. U ranijim fazama karijere po prirodi stvari prevladavaju oni posebni uvjeti kod kojih je u Uvjetima rektorskog zbora jasno naznačeno "*nakon izbora u prethodno znanstveno-nastavno zvanje*", jer su to ujedno i uvjeti na koje pojedinac više može samostalno utjecati. Uvjeti koji se ostvaruju jednom u karijeri po prirodi stvari ipak pripadaju kasnijim fazama karijere, budući da se tu radi o nagradama, funkcijama na koje se dolazi izborom, imenovanjem i sl. Uvjeti koji se odnose na mentorstva, objavljene radove, knjige i recenzije prestaju vrijediti nakon 5 godina, pa ukoliko pristupnik u reizboru nije u tih pet godina došao na neke funkcije ili dobio neke nove nagrade, kojima ostvaruje neke druge uvjete (a većina pristupnika nije), onda u tih pet godina mora prionuti na posao s novim mentorstvima, objavljenim radovima, knjigama i recenzijama.

PRIMJEDBA BR. 10.

u svim odredbama članka 3. Nacrta Prijedloga Odluke predlažemo brisati riječi „*nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora*“ upravo radi izbjegavanja nelogičnosti da bi za reizbor bilo potrebno ispuniti teže uvjete nego za izbor na radno mjesto na kojem se pristupnik već nalazi, u okolnostima kada se svi uvjeti valoriziraju samo od prošlog izbora.

PRIMJEDBA BR. 11.

U svim odredbama članka 4. Nacrta Prijedloga Odluke predlažemo brisati riječi „*nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora*“ radi izbjegavanja nelogičnosti da bi za reizbor bilo potrebno ispuniti teže uvjete nego za izbor na radno mjesto na kojem se pristupnik već nalazi, u okolnostima kada se svi uvjeti valoriziraju samo od prošlog izbora. U odnosu na umjetničko-nastavna zvanja, odnosno radna mjesta, je situacija nešto povoljnije obzirom na to da se traži samo polovina propisanih uvjeta za izbor sukladno aktu Rektorskog zbora Republike Hrvatske o nužnim uvjetima za ocjenu nastavne i stručne djelatnosti u postupku izbora u umjetničko–nastavna i nastavna zvanja u području umjetnosti. Međutim, navedeno ne eliminira argument da je ovakva regulacija uvjeta za reizbor po kojoj se vrednuju samo uvjeti ispunjeni od posljednjeg izbora, izrazito nepovoljna za umjetničko-nastavno osoblje. S obzirom na izričitu odredbu članka 4. stavka 6. kojom je određeno da se „*Ispunjenje uvjeta da je pristupnik dobitnik značajnih priznanja ili nagrada za umjetnički rad, rad u struci ili nastavi u postupku reizbora za umjetničko-nastavno radno mjesto izvanrednog profesora priznaje i za postupak reizbora za umjetničko-nastavno radno mjesto redovitog profesora*“ nelogično je da jedino ovaj slučaj predstavlja iznimku od pravila da se uvažavaju samo uvjeti ispunjeni od posljednjeg izbora.

PRIMJEDBA BR. 12.

U odnosu na članak 5. Nacrta Prijedloga Odluke ističemo da se Odlukom o nužnim uvjetima za ocjenu nastavne i stručne djelatnosti u postupku izbora u nastavna zvanja (NN 13/2012) dosad od pristupnika za reizbor u zvanje predavača tražilo da, uz opće uvjete, ispune i tri (3) uvjeta i to na način da pristupnik bira među uvjetima za predavača i višeg predavača. Za reizbor u zvanje višeg predavača tražilo se da pristupnici ispune četiri (4) uvjeta, a koje pristupnik opet bira među uvjetima za predavača i profesora visoke škole.

Nacrt Prijedloga Odluke za navedena nastavna zvanja (predavač, viši predavač i profesor visoke škole) propisuje da moraju ispuniti "*najmanje polovicu uvjeta za izbor u nastavna zvanja prema općem aktu Rektorskog zbora RH*" (članak 5., točka 1.), odnosno za predavače "*najmanje polovicu propisanih uvjeta za izbor u nastavno zvanje predavača*" (čl. 5. točka 2.), za više predavače "*najmanje polovicu propisanih uvjeta za izbor u nastavno zvanje višeg predavača*" (čl. 5. točka 3.), za profesora visoke škole "*najmanje polovicu propisanih uvjeta za izbor u nastavno zvanje profesora visoke škole*" (čl. 5. točka 4.). Nacrt Prijedloga Odluke u potpunosti dokida fleksibilnost pri odabiru uvjeta kakvu predviđaju uvjeti Rektorskog zbora, odnosno

pristupnici za reizbor u nastavna zvanja sada bi trebali zadovoljiti više uvjeta nego ranije, pri čemu im je u potpunosti ukinut manevarski prostor oko odabira navedenih uvjeta.

Svođeći uvjete za reizbor na nastavna radna mjesta na jedinstvenu formulaciju o ispunjavanju "najmanje polovice propisanih uvjeta" za svako pojedino nastavno radno mjesto te ukidajući navedenu fleksibilnost pri odabiru uvjeta za reizbor u zvanja predavača i viših predavača, Nacrt Prijedloga Odluke ostavlja dojam „kozmetičkog zahvata“ koji sadržajno nije promišljen, a koji u bitnome ide na štetu nastavnika time što dodatno otežava uvjete reizbora na postojeća nastavna radna mjesta te dodatno akcentira ionako skromne mogućnosti napredovanja te skupine zaposlenika.

Isto tako, treba naglasiti da uvjeti Rektorskog zbora za predavača navode pet (5) uvjeta (navedenih pod točkama 1.-5.), dok za višeg predavača navode šest (6) uvjeta (pod točkama 1.-6.), s time da se točka 4. uvjeta za višeg predavača razlaže na sedam podtočaka, pri čemu valja ispuniti uvjet od najmanje dvije različite stručne aktivnosti. Iz tog je razloga navedena formulacija u Nacrtu Prijedloga Odluke o „*ispunjavanju najmanje polovice propisanih uvjeta*“ također sporna upravo zbog točke 4. uvjeta za višeg predavača, pri čemu ostaje nedorečeno što u ovom slučaju znači ispuniti "najmanje polovicu propisanih uvjeta" te se ostavlja prevelik prostor za različita tumačenja, koja se potom u praksi otežano rješavaju.

Nadalje, obzirom da Nacrt Prijedloga Odluke uvjete Rektorskog zbora za reizbor u nastavna zvanja svodi na zahtjev o ispunjavanju „*najmanje polovice propisanih uvjeta*“, treba istaknuti da je prvi uvjet za nastavna zvanja predavača i višeg predavača taj da pristupnik ima magisterij znanosti ili doktorat znanosti. S druge strane, sustav visokog obrazovanja u kojem su zaposlene osobe u nastavnim zvanjima, niti sveučilišta na kojima su doktorski studiji, ne čine puno da bi nastavnike u nastavnim zvanjima predavača i viših predavača potaknuli i poduprli da završe doktorske studije već se, dapače, takve ambicije sustavno obeshrabruju. Naime, ne samo da se niti ne razmišlja o financiranju doktorskih studija za zaposlenike u nastavnim zvanjima, ili barem djelomičnoj financijskoj potpori, iako su doktorski studiji najorganiziraniji oblik trajnog profesionanog razvoja, već se nastavnike u nastavnim zvanjima često obeshrabruje pod parolom da "predavačima doktorati ionako ne trebaju" ili, pak, da pojedinom Sveučilištu i/ili njegovim sastavnicama "nisu potrebna znanstveno-nastavna radna mjesta" za "pokrivanje" predmeta poput stranih jezika i ostalih "potpornih" kolegija. Predavači koji se ipak odluče investirati u daljnju naobrazbu nemaju nikakvu institucionalnu potporu u tom smislu – garanciju slobodnih dana, organizaciju nužnih zamjena za nastavu, održavanje ispita i sl., pokrivanje barem putnih troškova obzirom da su doktorski studiji mnogima nedostupni u mjestima stanovanja i sl. – pa često odustaju i od same pomisli. Stoga bi valjalo preispitati zašto se doktorat znanosti uopće navodi kao jedan od uvjeta za predavače i više predavače ukoliko se ne potiče njihovo stjecanje. Je li takav uvjet opravdan ukoliko si nastavnici na nastavnim radnim mjestima doktorske studije ne mogu priuštiti (bilo financijski, bilo zbog organizacije posla na svojim radnim mjestima) te su automatski zakinuti za jedan od uvjeta izbora, odnosno reizbora u nastavna zvanja?

PRIMJEDBA BR. 13.

U svim odredbama članka 6. Nacrta Prijedloga Odluke, a u skladu s ranije iznesenim argumentima, predlažemo brisati riječi „*nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora*“ upravo radi izbjegavanja nelogičnosti da bi za reizbor bilo potrebno ispuniti teže uvjete nego za izbor na radno mjesto na kojem se pristupnik već nalazi, u okolnostima kada se svi uvjeti valoriziraju samo od prošlog izbora.

PRIMJEDBA BR. 14.

Rješenje kojim se za stručne suradnike predviđa isti model udovoljavanja najmanje polovici uvjeta za izbor na stručna radna mjesta predviđenih općim aktom visokog učilišta odnosno znanstvene organizacije nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora je apsolutno neprikladno jer su uvjeti za izbor na (viša) radna mjesta stručnih suradnika u pravilu pisana na način da podrazumijevaju stečenu višu kvalifikaciju i određeno radno iskustvo. Nije jasno kako će se mjeriti ispunjenost polovice tih uvjeta?

U svim odredbama članka 7. Nacrta Prijedloga Odluke, a u skladu s ranije iznesenim argumentima, predlažemo brisati riječi „*nakon posljednjeg izbora odnosno reizbora*“ upravo radi izbjegavanja nelogičnosti da bi za reizbor bilo potrebno ispuniti teže uvjete nego za izbor na radno mjesto na kojem se pristupnik već nalazi, u okolnostima kada se svi uvjeti valoriziraju samo od prošlog izbora.

PRIMJEDBA BR. 15.

U Nacrt Prijedloga Odluke je potpuno izostala odredba o početku primjene Odluke, a sukladno obvezi Nacionalnog vijeća iz članka 32. stavak 6. ZZDVO-a, da prilikom propisivanja uvjeta reizbora predvidi primjereno vremensko razdoblje primjene do tada važećih uvjeta kojim će se na pravičan način omogućiti reizbor ili napredovanje onih znanstvenika koji su svoj znanstveni rad obavljali prema tim uvjetima. Obzirom da trenutno ne postoji obveza napredovanja na radnim mjestima u sustavu znanosti i visokog obrazovanja te obzirom na to da do sada nisu bili poznati uvjeti Nacionalnog vijeća za reizbor na pojedina radna mjesta, neki zaposlenici (primjerice u 4. godini od posljednjeg izbora) bi se mogli naći u situaciji da unutar narednih godinu dana neće biti u mogućnosti ostvariti sve od njih tražene uvjete da bi mogli biti reizabrani.

ZAKLJUČNO

Iz svih ranije navedenih i obrazloženih razloga **smatramo da je predloženi Nacrt Prijedloga Odluke svakako potrebno korigirati i da Odluka kakva je upućena u javnu raspravu nikako nije podobna za donošenje**. Također **smatramo da je nakon korekcije Odluku potrebno uputiti u široku javnu raspravu kako bi se dobila relevantna mišljenja najšireg kruga zainteresiranih osoba**, sve da bi ishod cijelog postupka bio relevantan dokument koji će pridonijeti povećanju kvalitete obavljanja znanstvene i nastavne djelatnosti.

ZA NEZAVISNI SINDIKAT ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA

prof. dr. sc. Igor Radeka, predsjednik Velikog vijeća, v.r.

Ana Petošić, dipl. iur., v.r.